

kan jeg heller ikke see. At en enkelt Mand, der har en stor Jurisdiction, og som ikke til sin Raadighed har det tilstrækkelige underordnede Personale, ikke kan overholde Lovgivningens Bestemmelser i den heromhandlede Retning, saaledes som det kunde ønskes, er Noget, som vi Alle maae erkjende, og som Regjeringen jo fremfor Alle har erkjendt, idet den gjentagne Gange har udtalt sig om Umuligheden deraf. Det synes mig saa ikke at ligge fjernt, at man i den her foreslaaede Lov stiller Sogneraadene paa samme Maade med Hensyn til de i samme omhandlede Lovbestemmelser, som man har stillet Magistraterne i Kjøbstæderne, og der synes mig ikke at indeholdes nogen Mistillid til Politimestrene deri, at man i denne Retning vil give dem en Assistance fra de øverste communale Autoriteter i Sognene. Søvrigt indeholder den omhandlede Bestemmelse jo egentlig ikke Andet, end hvad man med Grund kunde vente i nærværende Lovforslag. Ifølge Landcommunalloven paahviler der nemlig allerede Sogneraadene en Forpligtelse til at gaae Politimestrene tilhaande med god Ordens Opretholdelse, men ifølge den hele Opfattelse, som man har gjort gjældende med Hensyn til Overtrædelser af Lovgivningen om Brændeviinsnærning ere disse jo betegnede som Politiovertrædelser, og den omhandlede Forpligtelse kan altsaa allerede tildeels siges at ligge i det Bud, der indeholdes i Landcommunalloven. Kun er der den Forskjel, at man her tillige har foreslaaet at give Sogneraadene en Ret til at begjære slike Sager forfulgte. Men vilde man udtryffeligt i den nye Lov paalægge Sogneraadene en saadan Forpligtelse, saa forekommer det mig, at det ogsaa var rigtigt, at man idethele stillede de communale Autoriteter for Landets Bødfommende paa samme Maade, som man ved Næringsloven har stillet Magistraterne i Kjøbstæderne ligeoverfor lignende Overtrædelser der. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Tiden indskrænke mig.

Nielsen: Naar jeg har bedet om Ordet, da er det selvfølgelig ikke for at bekræfte, hvad den ærede Ordfører har udtalt med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 2, med

Hensyn til hvilket jeg kun kan udtale min Paaskjønnelse af, at Udvalget har optaget det deri foreslaaede Supplement. Derimod føler jeg mig i Anledning af forskellige faldne Indtringer opfordret til at udtale mig om Udvalgets Endringsforslag under Nr. 5 til en ny § 7. Med al Respekt for og Tillid til Sogneraadene i alle de Retninger, hvori Hver naturligen ved de communale Love ere henlagte til og henhøre under dem, saa har jeg — og jeg troer at kunne sige dette uden nogen Fornærmelse for Sogneraadene — aldrig hørt nogen synderlig Tillid til deres Virksomhed i politiretlig Henseende. Det er ikke naturligt at overdrage Hver af den Natur til communale Autoriteter. Man veed nemlig meget godt, at der for den private Følelse altid skal nogen Overvindelse til for at optræde ligeoverfor sine Medboere paa Politivæsenets Begne. Det skeer ikke gjerne, og hvor man har givet de communale Autoriteter saadanne Hver, har man derfor sædvanlig heller ikke sporet nogen stor Virkning deraf. Nu hedder det imidlertid, som af den ærede Ordfører omtalt, i Landcommunalloven af 6te Juli 1867 § 30, at „Sogneraadet skal ved de Midler, der staae til dets Raadighed, søge at forhindre Betleri og Løsgængeri samt iøvrigt bidrage til at fremme og opretholde god Politivorden.“ Jeg skal selvfølgelig ikke her indlade mig paa nogen Kritik over, hvorvidt det har været mere eller mindre ønskeligt at lægge en saadan Art af Politimyndighed i Sogneraadenes Hænder. Men det er nu engang skeet ved Landcommunalloven, og den Tilføining, som Udvalget har foreslaaet her under Nr. 5 til en ny § 7, er altsaa egentlig kun en detailleret Udvikling af, hvad der allerede indeholdes i Landcommunalloven, idet det unægtelig maa siges at sigte til at fremme og opretholde god Politivorden, naar Sogneraadene virke til at forhindre ulovlig Brændeviinshandel og de som Følge deraf opstaaende Uordener. Dette er en Deel af den Virksomhed, der ved Communalloven er lagt i deres Hænder, og skjøndt jeg forsaavidt kunde ansee det for ufornødent her ligefrem at omtale det, idet det, som sagt, maa ansees som en naturlig Følge af Communalloven, at Sogneraadene er-